

Adventni SVET JE NAŠA NJIVA Pregled

I ŠABATNI GLASNIK

„Ovde je postojanost svetih, ovde su oni koji drže zapovesti Božje i veru Isusovu.” Otk. 14:12.

IZD. 75, BR. 2.

BETL KRIK, MIČ., JANUAR 11, 1898.

CEO BR., 2254.

ALONZO T. JONES

PROUČAVANJA U KNJIZI DANILA 1. DEO

„U trećoj godini vladavine Joakima, kralja Judeje, dođe Navuhodonosor, kralj Vavilona, do Jerusalima i opsedne ga. I dao mu je Gospod u ruku Joakima, kralja Judeje, sa delom pribora iz Doma Božjeg, koji je on otpremio u zemlju Senar, u dom svojih bogova; i uneo je on taj pribor u riznicu svog boga.“ Dan. 1:1, 2.

Nije bila Gospodnja želja to da kralj Vavilona ili bilo ko drugi treba opsesti Jerusalim. Nije bila Gospodnja želja to da Kralj Joakim treba biti zarobljen od Navuhodonosora. Nije bila Gospodnja želja to da sveti pribor iz njegovog sopstvenog svetog doma treba biti otpremljen od idolopokloničkog kralja, i postavljen kao znak pobeđe u kući lažnog boga. Prema tome je dobro za nas to da proučavamo uzroke ovih neželjenih rezultata. Ovo će takođe biti dobro, kako bismo mogli bolje primetiti pravu postavku knjige Danila.

Gospod je poslao svoje proroke, a posebno proroka Jeremiju, sa porukama ljubavi, u savetu i upozorenju, da spasi Judu i Jerusalim od onog što je došlo na njih. To što je došlo na njih bilo je samo neizbežan rezultat uzroka od kojih je Gospod ozbiljno nastojao da ih spasi. A bilo je nekoliko od tih koji se ističu tako jasno, budući da je lako da budu razlikovani.

Prvi od tih, i najgori, bio je *formalizam u religiji*. Gospod je odredio, u svojoj službi, mnoge forme i obrede, kao sredstva izražavanja religije koja je, od njega, trebala da boravi u srcu. I kada ta religija nije stvarno boravila u srcu, sve forme i obredi koje je baš Gospod odredio kao sredstva njenog izražavanja, bile su samo beznačajno i prazno ništa. Ipak baš ovo je bio stav koji su zauzeli kralj i velika masa naroda. Oni su učinili sve od formi religije, a ništa od religije što bi jedino moglo dati smisao i sklad formama.

Pod tim okolnostima, sve vrste bezakonja su se pojavile u svakodnevnom životu, dok su u isto vreme bili izuzetno revnosni u izvršavanju svih formi religije. Kada bi ih zatim Gospodnji glasnik ukorio za njihovo bezakonje, oni bi odbacili sve to, i branili bi se sa svojim preciznim praktikovanjem formi. A pošto je Gospodnji hram bio veliki centar celog obožavanja i od svih formi, učinili su ga tvrđavom svoje

formalističke odbrane protiv ukora Gospoda na njihovu suštinsku pokvarenost.

Kada im je Gospod, preko proroka, rekao da će njihova pokvarenost života sigurno dovesti do uništenja grada i hrama, i do njihovog sopstvenog zatočeništva, oni su na to negodovali. Šta! Gospod da uništi svoj sopstveni hram, gde boravi baš sada sveta Šekina! sveti dom koji je bio sagrađen pod njegovim sopstvenim upravljanjem, i koji je, na svom posvećenju od velikog Solomona, bio prihvaćen potpunim ispunjavanjem njega sa njegovom sopstvenom slavom! Fuj! Dalje od takvog prorokovanja, i od takvih proroka, takođe! „Hram Gospodnji, hram Gospodnji, ovo je hram Gospodnji“!

Međutim Jeremiji je bilo naređeno od Gospoda da ide i stane na samim vratima hrama, i „objavi tamo ovu reč:“ „Čujte reč Gospodnju, svi vi Judejci, koji na ova vrata ulazite da se klanjate Gospodu. Ovako govori Gospod nad vojskama, Bog Izraelov: Popravite svoje puteve i svoje postupke, i ja ću dati da prebivate na ovom mestu. Ne uzdajte se u prevarne reči govoreći: ‘Hram Gospodnji, Hram Gospodnji, ovo je Hram Gospodnji.’...“

„Gle, vi se uzdate u prevarne reči od kojih nema koristi. Zar ćete krasti, ubijati, i činiti preljubu, i lažno se zaklinjati, i paliti tamjan Valu, i hodati za drugim bogovima koje ne poznajete pa dolaziti i stajati pred mnoštvom u ovom Domu, koji je nazvan mojim imenom, i govoriti: ‘Izbavljeni smo da činimo sve te gadosti?’ Je li ovaj Dom, koji je nazvan mojim imenom, u vašim očima postao pećina razbojnička? Evo, čak sam i ja to video’, govori Gospod.

„Nego idite sada na moje mesto koje je bilo u Silomu, gde sam najpre nastanio svoje ime, i pogledajte šta sam mu učinio zbog bezakonja mog naroda, Izraela. A sada, budući da ste učinili sva ta dela,’ govori Gospod, ‘a govorio sam vam ustajući rano i govoreći, ali vi niste slušali, i pozivao vas, ali niste odgovarali, zato ću ovom Domu, koji se zove mojim imenom, u koji se uzdate, i mestu koje sam dao vama i vašim očevima, učiniti kao što sam učinio Silomu. I odbaciću vas od lica svog kao što sam odbacio svu vašu braću, to jest sve seme Jefremovo.’“ Jer. 7:2-15.

Ali čak i sa svime ovim, Gospod ih je molio, i obećao, „Ako sasvim ispravite svoje puteve i svoje postupke, ako u svemu budete vršili pravdu između čoveka i njegovog bližnjeg, ako ne budete ugnjetavali stranca, siroču i udovicu, ni prolivali nedužnu krv na ovom mestu, ni hodali za drugim bogovima na vlastitu štetu, tada ću dati da prebivate na ovom mestu, u zemlji koju sam dao vašim očevima zauvek.“ Jer. 7:5-7.

Međutim oni ne bi ispravili svoje puteve. Oni ne bi prestali sa svojom zlobom. Oni ne bi poverovali Gospodu. Prema tome siguran rezultat je došao,—njihova zloba je narasla toliko velika da zemlja nije bila u stanju da ih nosi; njihov grad je učinjen hrpom ruševina, hram je bio potpuno uništen, oni sami su bili odvedeni u zatočeništvo ili pobijeni, a njihova zemlja je ostavljena pustom.

Sada je ovo isto stanje formalizma u religiji objavljeno u Reči da će biti, *i da jeste*, velika karakteristika poslednjih dana. Pročitajte: „A znaj i to da će u poslednjim danima doći teška vremena; jer će ljudi biti ljubitelji samih sebe, pohlepni, hvalisavi, oholi, hulitelji, nepokorni roditeljima, nezahvalni, nesveti, bez prirodne naklonosti, nepomirljivi, klevetnici, neobuzdani, goropadni, ne ljubitelji dobrih, izdajnici, brzopleti, bahati, ljubitelji užitaka više nego ljubitelji Boga: *imaće obličje pobožnosti, ali snage su se njene odrekli*. Takvih se kloni.“ 2. Tim. 3:1-5.

U ovim poslednjim danima, takođe, ljudi će uvećati forme religije, i uvećati svoju privrženost njima, dok će u svojim zlim životima oni, kao „zli ljudi i zavodnici napredovati iz zla u gore zavodeći i biti zavodeni.“ I u ovom će se, kao od davnina, istrajati dok užasno zatočeništvo smrti mačem, glađu, i pomorom ne odnese celo mnoštvo, i cela zemlja ne bude ostavljena pustom, bez stanovnika. 2. Sol. 1:7-10; Otk. 19:11-21; Jer. 4:23-29.

Tako je jasno to da su zle prakse koje su dovele do uništenja Jerusalima i pustošenja te cele zemlje, iskorišćene od Gospoda, i zapisane su u njegovoj knjizi, za savet i upozorenje narodu u poslednjim danima. I knjiga Danila, zapisana posebno za poslednje dane, je knjiga božanskih načela koja bi, da su primljena od svih, spasila svet od uništenja koje je došlo na Judu i Jerusalim. A čak iako ta božanska načela budu odbačena od velike mase, dovodeći samo do velikog uništenja, ipak svaki pojedinac koji će primiti ova načela kao svoj život, sigurno će biti izbavljen na veliki dan „kada padnu kule.“